

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۱/۲۱

ولي الله ملكزی

هو، ژوند بنکلی دی!

ژوند هڅه ده، مینه ده او بدلون دی. ژوند احساس دی، ژمنه ده او رغون دی. ژوند د فرصتونو، ازمینتونو او غورزو پرزو ډگر دی. ژوند د هغه مزل نوم دی چې د پیدایښت له لمری کړیکې سره پیل او د سلگی تر وروستی شیبې پوری د منزل په لټون پسې روان دی. ژوند د خودی او لاخودی ترمنځ د هويت او معرفت یوه پاڼه ده. ژوند د لاهوت او ناسوت ترمنځ توپیر دی، یو څپرکی او عنوان دی. ژوند هم لمبه ده، هم څریکه او هم سکون دی. ژوند امانت دی، ژوند وفا ده او ژوند د مځکې پر مخ د خالق استازیتوب دی.

د ژوند، ژوندون او ژوندیو درناوی هم آغاز دی هم انجام دی. ژوند پدی خاطر قیمتی دی چې یو ځل ترلاسه کیري، کوم چې غوربیري، تازه کیري او انسان د انسانیت معراج ته رسوي. ژوند د فرد او ټولني ترمنځ د شعور یوه داسی اړیکه ده چې د فولادو په څیر مزبوته او د ورینمو په شان نرمه ده. ژوند یوه داسی متاع ده چې که ورکه شي نو بیرته ترلاسه کول یی شوني ندي. او ژوند یوه داسی ارزانه صدقه ده، چې پر مخ د موسکا شال غوروي او د زړه په تل کي د هیلې یوه تته ډیوه بلوي.

ژوند بنکلی دی خو هلته لا بنکلی شي چې د بل خوښي تا خوښ او د بل کړاو تا وکړوي. ژوند هله رنگین شي چې مظلوم د ظالم له تیري خلاص او زور واکي له زور څخه منعه شي. ژوند هله خوندور شي چې د بی اسرې اوښکې وچي او دبی وسه لاسنیوی وشي. ژوند هلته لا زیات ویاړمن او قدرمن شي چې د غچ په ځای ببښنه غوره وکښل شي او ستونزي ته د تسلیمی په ځای د مقابلي تکل پیدا شي. همدا وجه ده چې د ژوند تر ټولو بد دښمن نا امیدي ده او ښه دوست یی له همدې سره یاري او دلبري ده.

ژوند ځکه بنکلی دی چې الله تعالی (۱۴۵) ځلی پخپل سپیڅلي کتاب کي د هغه ذکر او یادونه کړیده. بلکې په څرگندو ټکو سره یی فرمایلي چې د یو انسان د ژوند ژغورل لکه د ټول بشریت د ژوند کولو په شان دي. ژوند پدی خاطر بنکلی دی چې ټولو اسماني ادیانو او بشري قوانینو د بیگناه انسان وژل او د هغه د ویني تویول گناه او ستر جرم گڼلی دی. (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَدِّيًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا) او هر څوک چې بل مومن په قصد سره ووژني، نو جزا یی جهنم او تل به پکي وي. الله به ورباندی په غضب، په لعنت به یی اخته او ډیر لوی عذاب یی ورته تیار کړیدی.

ژوند ځکه ښایسته دی چې رسول الله (ص) یی ارزښت او مقام د کعبې له حرمت سره پرتله کړی او داسی یی فرمایلي: (لَأَنْ تَهْدِمَ الْكَعْبَةَ حَجْرًا حَجْرًا أَهْوَنُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يَرَأَى دَمَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ - که کعبه ډبره ډبره شي، بیا هم د الله په وړاندی دومره ارزښت نلري څومره چې د یو مسلمان د ویني د یو څاڅکي تویول دي) یو مشهور صحابي ابو درداء روایت کوي چې ما له رسول علیه السلام څخه اوریدلي (كُلُّ دَنْبٍ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَهُ ، إِلَّا مَنْ مَاتَ مُشْرِكًا ، أَوْ مُؤْمِنٌ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَدِّيًا - ښایي الله هر گناه وښيي، مگر دا چې څوک مشرک مړ شي او یا هغه مومن او مسلمان چې بل مومن په قصد سره ووژني).

اوس دی د شهادت او خلافت پتنگان، دغه وژني او ځوروني د خپل ایمان په آښي کي وگوري چې د څلویښتو کالو راهیسی د جنتي فتواگانو او دوزخي جنگونو پدی تیل ماتیل کي دوی تر کومې کچې دغه شرعي احکام په پام کي نیولي او عملي کړيدي؟ آیا د هجرت، جهاد او غزا شرعي احکام یواځی د همدی سیمي د مسلمانانو لپاره نازل شوي که په نړی کي یو اعشاریه اوه ملیارده نور مسلمانان هم ورته مکلفیت او دنده لري؟ آیا دغه ډلي او گروپونه چې لاسونه یی د بیگناه انسانانو په وینو تر څنگلو سره دي، کله یی هم دپته پام شوی چې د اسلامي شرعیت له مخي د هغه ماشوم وژل او د جنین غورځول هم حرام دي کوم چې لا د مور په کیده کي وي او مسلمان هم نه وي؟

نو راځی د سټیجونو، قبرونو او محرابونو له څنگه یو غږ شو، یو تکل شو، یوه چیغه او یو فریاد شو چې: جنگ بس دی، نور ویرونه، غمونه او بمونه نه غواړو. پریږدی چې د ویري، کرکي او وژني په ځای د میني، پخلايني او ژوند کولو کلتور پیاوړی کړو، ځکه چې ژوند بنکلی دی. هو، ژوند بنکلی دی!!

پای

د پاڼو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکي په څیر و لولی